

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-1S/152/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1015201146
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1015201146.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, ako správny súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Janákovovej a členov senátu JUDr. Marty Barkovej a JUDr. Vlastimila Pavlikovského, v právnej veci žalobcu: Z. Y., H.. XX.XX.XXXX, C.Á. XX/a, XXX XX K., zastúpený: Mgr. JUDr. Zoltán Perhács, PhD., Tichá 45, 811 02 Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č.p: KM-OLVS-25/2015/OPK zo dňa 13.05.2015, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu z a m i e t a .

Žalovanému súd právo na náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

I.

Priebeh administratívneho konania a preskúmané rozhodnutia

1. Dňa 29.12.2014 obdržalo Okresné riaditeľstvo PZ v Malackách, odbor poriadkovej polície upovedomenie Ministerstva vnútra SR, sekcia kontroly a inšpekčnej služby, úrad inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby - západ, že dňa 22.12.2014 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie osobe: npor. Z.Š. Y., príslušník Policajného zboru od 15.10.1992 služobne zaradeného do funkcie referent - špecialista na Obvodnom oddelení PZ Stupava za pokračovací zločin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona na skutkovom základe, že dňa 23.05.2014 v čase o 06.00 hod. na čerpacej stanici ÖMV T. na diaľnici D1, v smere na Ž. odkúpil a tak previedol na seba za účelom ďalšieho odpredaja a dosiahnutia zisku od Ing. Q. U. a Mgr. M. N. tyčový cín s označením 815L1100000-G, bez obsahu olova a s obsahom striebra 4% o váhe 188,5 kg a tyčový cín s označením UVH031, s obsahom olova a striebra 0% o váhe 156,60 kg, spolu v hodnote XX.XXX,XX eur, za ktorý na mieste zaplatil X.XXX,- eur. Následne dňa 24.06.2014 v čase o 06.00 hod. na čerpacej stanici ÖMV T. na diaľnici D1 v smere na Ž., odkúpil od tých istých osôb tyčový cín s označením 815L1100000-G bez obsahu olova a s obsahom striebra 4% o váhe 109,5 kg, tyčový cín s označením UVH031, s obsahom olova a striebra 0% o váhe 51,60 kg spolu v hodnote X.XXX,XX eur a 113,1 kg medi v hodnote približne XXX,-eur, za ktorý tovar spolu zaplatil X.XXX,-eur a napokon dňa 21.07.2014 v čase o 06.00 hod. na čerpacej stanici ÖMV T. na diaľnici D1 v smere na Ž. prevzal od tých istých osôb odcudzený tyčový cín s označením 815L1100000-G bez obsahu olova a s obsahom striebra 4% o váhe 110 kg, odcudzený tyčový cín s označením UVH031 s obsahom olova a striebra 0% o váhe 105,20 kg spolu v hodnote X.XXX,XX eur, za ktorý tovar pri tomto obchodnom stretnutí vyplatil hotovosť vo výške X.XXX,- eur, takto na seba previedol uvedené kovy v hodnote približne XX.XXX,XX eur, pričom konal cielene a za

účelom zisku, ktorý bol minimálne X.XXX,-eur a to napriek tomu, že bol uzrozumený o samotnom pôvode prevezeného tovaru na seba, ako veci, ktorá bola získaná trestným činom spáchaným inou osobou.

2. Dňa 30.12.2014 prevzal žalobca upovedomenie o začatí konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru č. ORPZ-MA-OPP-387/2014, ktorým bol žalobca upovedomený o začatí konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. Na základe oznámenia OIS SKIS MV SR pod č. p.: ČVS: SKIS-408/OISZ-V-2014 zistil, že je dôvodné podozrenie, že svojím konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť a jeho ďalšie ponechanie v služobnom pomere príslušníka PZ by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, nakoľko bolo na neho vznesené obvinenie za pokračovací zločin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona. Protiprávneho konanie žalobcu spočívalo na tom skutkovom základe, že dňa 23.05.2014, 24.06.2014 a 21.07.2014 na čerpacej stanici ÖMV T. na diaľnici D1 v smere na Ž. nakúpil a tak na seba previedol za účelom ďalšieho predaja a dosiahnutia zisku od Ing. Q. U. a od Mgr. M. N. rôzne množstvo tyčového cínu a medi o celkovej hmotnosti 834,5 kg, za ktoré vyplatil pri týchto obchodných stretnutiach XX.XXX,- eur, pričom konal cielene za účelom zisku, ktorý bol minimálne X.XXX,- eur a to i napriek tomu, že bol uzrozumený o samotnom pôvode prevezeného tovaru na seba ako veci, ktorá bola získaná trestným činom spáchaným inou osobou. Lehotu na vyjadrenie stanovil do 3 dní od prevzatia tohto upovedomenia.

3. Dňa 02.01.2015 doručil žalobca Okresnému riaditeľstvu PZ v Malackách svoje vyjadrenie k začatiu konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru, v ktorom uviedol, že proti vzneseniu obvinenia podal sťažnosť, keďže ho považuje za neopodstatnené, zmätočné, nepreskúmateľné, arbitrárne a nezákonné (č.l. 9 administratívneho spisu).

4. Podaním zo dňa 07.01.2014 požiadal zástupca riaditeľa a súčasne riaditeľ OPP Okresného riaditeľstva PZ v Malackách o nahliadnutie do spisu v trestnej veci žalobcu (č.l. 10 administratívneho spisu), na ktorú žiadosť obdržal odpoveď dňa 15.01.2015 - vyrozumenie Ministerstva vnútra SR, sekcie kontroly a inšpekčnej služby, úrad inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby - západ, v ktorom bolo uvedené, že nahliadnutie do vyšetrovacieho spisu a vyhotovenie jeho kópií upravuje § 62 ods. 1 Trestný poriadok, z ktorého vyplýva, že priamy nadriadený nie je oprávnený nahliadať do vyšetrovacieho spisu a vyhotovovať si z neho kópie. Preto jeho žiadosti nebolo možné vyhovieť, avšak pre potreby personálneho konania podal správu, v ktorej bol opísaný priebeh doterajšieho vyšetrovania a zo spisu vyšetrovateľa je zrejmé, že v priebehu vyšetrovania boli vyhotovené výstupy zo sledovania osoby Z. Y., ktoré boli realizované podľa § 39 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z.z. Na základe žiadosti o poskytnutie záznamov a vyhotovenie ich doslovných prepisov ako dôkazu v trestnom konaní podľa § 7 ods. 2 zákona č. 166/2003 Z.z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o ochrane pred odpočúvaním) boli zabezpečené zvukové záznamy telekomunikačnej prevádzky a jej prepisy mobilného telefónneho čísla, ktoré používal Z. Y., ktoré odpočúvanie bolo realizované ešte pred začatím trestného stíhania na základe rozhodnutia Krajského súdu Bratislava č.p.: KSBA-V-391-1/2014/Ntt-6-168/2014 zo dňa 6.3.2014, č.p.: KSBA-V-391-5/2014/Ntt-6-168/2014 zo dňa 3.6.2014 vo veci podozrenia zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, kde príslušník PZ Z. Y. si mal ponechať odcudzený tovar, ktorý našiel u páchatelov trestnej činnosti a je v kontakte s osobami páchajúcimi majetkovú trestnú činnosť. Následne pred začatím trestného stíhania bolo vykonávané odpočúvanie aj telefónneho čísla Q. U. na základe rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č.p.: KSBA-V-537-I/2014/Ntt-6-311/2014 zo dňa 09.06.2014, č.p.: KSBA-V-644-I/2014/Ntt-6-418/2014 zo dňa 24.07.2014. Po začatí trestného stíhania bol vypočítaný za poškodenú spoločnosť konateľ spoločnosti A. C., ktorý uviedol, že cín a meď, ktorý Z. Y. na seba previedol bol v hodnote približne XX.XXX,XX eur (nákupná cena). Do vyšetrovacieho spisu boli zabezpečené záznamy a výstupy zo sledovania osoby Z. Y.. Po začatí trestného stíhania bolo realizované odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky mobilného telefónneho čísla, ktoré používal N. A.. Dňa 04.11.2014 vydal konateľ spoločnosti Medeko Cast, s. r. o. menný zoznam dodávateľov kovového odpadu za obdobie od 01.05.2014 do 30.10.2014. Z dokladov tejto spoločnosti bolo zistené, že dňa 23.05.2014 je evidované v údajoch evidenčné číslo motorového vozidla Z. XXXCT (ktorého vlastníkom a držiteľom je od 12.12.2012 žalobca a jedná sa osobné motorové vozidlo Ford Mondeo). Týmto motorovým vozidlom dovezený kovový odpad spoločnosti Medeko Cast s. r. o. predali A. O., bytom K. a U. Z., bytom K.. Dňa 24.06.2014 bol odpredaný kovový odpad od osôb Q. B., bytom F. a Z. E., bytom T., pričom tento kovový odpad bol dovezený motorovým vozidlom, evidenčné číslo Z. XXXBG. Svedok Q. B. pri výpovedi uviedol, že nikdy nebol v S.Ž. C. a nikdy sa

neviezol v motorovom vozidle Nissan Vanette a nepozná Z. E.. Dňa 21.07.2014 bol odpredaný kovový odpad uvedenej spoločnosti od osôb S. Z., bytom C., L. N., bytom Q. a A. S., bytom N. S. Z., pričom tento bol dovezený motorovým vozidlo EČV C. XXXUA, zn. Škoda Fabia. K veci vypočutý svedok A.Á. S. a uviedol, že nikdy nebol v S. C. a ani tam neodovzdával žiadne kovy a nepozná S. Z. a L.Í. N.. Lustráciou v evidencii obyvateľstva bolo zistené, že dňa 06.03.2014 žalobca lustroval Q. B. a S. Z.. Dňa 23.05.2014 boli s vozidlom Z. Y. privezené do spoločnosti Medeko Cast, s.r.o. a predané kovy rovnakého druhu a hmotnosti, ako je zdokumentované odposluchmi. Z dôkazov zabezpečených odposluchmi jednoznačne vyplývalo, že Z. Y. dňa 23.05.2014, 24.06.2014 a 21.07.2014 zakúpil od Q. U. a M. N. cín s obsahom striebra, olova a meď a tento previezol do spoločnosti Medeko Cast, s.r.o., kde komunikoval s N. A.. Z výpovedí obvinených Q. U. a M. N. vyplýva, že žalobca nemal od nich informácie odkiaľ kovy pochádzajú, ale vzhľadom na to, že u cínu sa jednalo o nové, nepoužité tyče v pôvodnom obale s označením spoločnosti, ktorá ho vyrobila, Z. Y. musel vedieť, predpokladať, že sa jedná o odcudzené kovy, veď od dlhoročne slúžiaceho príslušníka PZ na obvodnom oddelení vedel, resp. bol uzrozumený s tým, že sa jedná o kovy kradnuté, vypovedalo jeho následné konanie po odkúpení kovov. Vyššie opísaným konaním sa snažil utajiť pôvod kovov tak, aby neboli spájané s jeho osobou. Ak by nebol uzrozumený s tým, že kovy sú kradnuté, odovzdal, predal by kovy sám na svoje meno bez toho, aby sa snažil utajiť svoje meno. Uzrozumeniu nasvedčuje aj A. obava zo zaistenia záznamov, problematické mená v týchto záznamov, ktorým je práve Z. Y..

5. V priebehu administratívneho konania boli vypočutí a spísané zápisnice o výsluchu osoby na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci:

- ppráp. S. Š., (16.01.2015) - (č.l. 16 administratívneho spisu), ktorý v rámci výpovede uviedol, že žalobca ho v minulosti (niekedy v lete 2014) požiadal, aby mu prefotil nejaké občianske preukazy (aspoň 2 až 3 osôb), ktoré bude predvádzať alebo zaisťovať. Povedal mu, že ak to bude možné, tak to pre neho urobí. Nakoniec to však vyhodnotil tak, že takýto úkon urobiť nemôže, a preto to ani neurobil,

- Ing. Q. U., (20.01.2015) - (č.l. 34 administratívneho spisu) uviedol, že sa so žalobcom poznajú asi rok a priznal sa, že kradol farebné kovy. Zo K. poznali osobu menom Z., ktorého keď zavreli, začali obchodovať so žalobcom. Svedok potvrdil, že sa so žalobcom stretli asi 3x, vždy na čerpacej stanici Zamarovce, pričom pri týchto stretnutiach bol prítomný aj M. N.. Peniaze za kovy im vyplácal žalobca priamo do rúk. Kovy mu preložili do auta a ďalej sa nestarali. Žalobca sa ich nepýtal, odkiaľ sú kovy. Nikdy sa s ním súkromne nerozprávali a žalobca ani nevedel ich mená - oslovoval ich „chalani“,

- Mgr. M. N., (20.01.2015) - (č.l. 38 administratívneho spisu) - zhodne s výpoveďou Ing. Q. U.,

- Q. B. - 21.01.2015 (č. l. 43 administratívneho spisu) - žalobcu nepozná, nikdy žiadny kovový odpad ako cín, olovo neodovzdával v spoločnosti Medeko Cast, spol. s r.o., Považská Bystrica, nikdy v takej spoločnosti nebol a nikdy nebol ani v meste S. C., Z. E. nepozná, nikdy sa neviezol na motorovom vozidle Nissan VANETTE s EČ Z.-XXXBD, nevie o aký druh motorového vozidla sa jedná a nie je mu známe ani evidenčné číslo tohto vozidla, nevie si vysvetliť ako je možné, že v počítačovom systéme spoločnosti Medeko Cast, spol. s r.o., figuruje jeho meno a jeho občiansky preukaz, občiansky preukaz nikdy nikomu vedome nedal, nepožičal, nezaložil ako zálohu a ani si ho nikdy od neho nikto nepýtal, že by si ho potreboval prefotiť alebo niečo podobné. Občiansky preukaz, ktorým sa preukazoval v deň výsluchu je jeho 2. občiansky preukaz, 1. občiansky preukaz mu bol policajtni OO PZ Stupava odňatý z dôvodu jeho poškodenia asi 2 roky naspäť,

- Z. U. - 21.01.2015 (č.l. 45 administratívneho spisu) - žalobcu nepozná vypovedal zhodne sa Q. B., dodal, že svoj posledný občiansky preukaz stratil niekedy v decembri 2014 v meste K., od tej doby ho nemá, jeho spôsob života je taký, že chodí vyberať kontajnery po meste, zbiera železný šrot - medené alebo hliníkové káble, ktoré následne vypaľuje a odovzdáva do zberných surovín BARCAJ Mestu Stupava,

- A. O. - 21.01.2015 (č. l. 46 administratívneho spisu) - žalobcu pozná, nakoľko sú K., vie, že je policajtom v K., v roku 2014 v S. C. nebol, kovový odpad ako cín, striebro alebo meď nikdy neodovzdal, v spoločnosti Medeko Cast, spol. s r.o., nikdy nebol, nevie si vysvetliť ako v tejto spoločnosti figuruje jeho meno a jeho občiansky preukaz, nikdy nikomu vedome svoj občiansky preukaz nedal a ani si ho od neho nikto nikdy nepýtal okrem úradu napríklad banke. Občiansky preukaz po K. nenesí, nakoľko ho v minulosti veľakrát stratil, občiansky preukaz nosí, keď cestuje do C., kam chodíeva autobusom alebo vlakom alebo občas žobráť.

- A. C., (04.02.2015) - (č.l. 57 administratívneho spisu) - konateľ spoločnosti Bel Power Solutions s.r.o. (predchádzajúce obchodné meno Power One s.r.o., Dubnica nad Váhom) uviedol, že Ing. U. aj Mgr. M. N. v minulosti zamestnával v sklade spoločnosti. Okrem iného prichádzali do styku aj s tyčovým cínom bez obsahu železa a s rôznym obsahom striebra. Popísal, ako vyzerá tyčový cín, ktorý majú na sklade,

pričom poukázal na jeho nezameniteľnosť s produktom z inej spoločnosti. Uviedol, že menované fyzické osoby (Ing. U. a Mgr. N.) tieto tyče odcudzovali a spoločnosti vznikla škoda asi XX.XXX Eur, - N. A., Z. E., A. S., L. N., E. Y. (manželka), - fotodokumentácia tyčového cínu od firmy Medeko Cast, s. r. o., Považská Bystrica- č.l. 59-64 administratívneho spisu (s úradným záznamom na č.l. 64 administratívneho spisu, že fotodokumentácia bola obstaraná so súhlasom A. C.Ž. - fotodokumentácia tyčových cínov poškodenej spoločnosti, ktoré boli predmetom krádeží) - pozn. súdu: nejedná sa o fotodokumentáciu ukradnutých a následne predaných kovových tyčí, ale o ilustračné fotografie tyčí, ktoré boli kradnuté zo skladu poškodenej spoločnosti a následne obchodované

6. Dňa 28.01.2015 bola spísaná so žalobcom Zápisnica o výsluchu účastníka konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru (č.l. 50 administratívneho spisu) z ktorej vyplýva, že žalobca popieral spáchanie akéhokoľvek skutku kladeného mu za vinu, nedopustil sa žiadneho trestného činu. Nepopieral odkúpenie cínu od dvoch osôb na benzínovej pumpe v T., avšak nevedel kde pracujú, ani nezisťoval odkiaľ farebný kov - cín pochádzal. Tiež nevedel ich mená, kde pracujú a toto sa dozvedel až z uznesenia od vyšetrovateľa inšpekcie. Popieral, že by vedel, že cín pochádza z rozkrádania vo firme, kde títo dvaja pracovali, nakoľko nemal vedomosť, kde títo pracujú. Na výsluchu bola žalobcovi položená otázka: „či ste si uvedomil, že cín, ktorý ste odkúpil od týchto osôb bol v pôvodnom obale od výrobcu, čo ste urobil následne v tento deň s cínom, ako vysvetlíte, že v ten istý deň, keď prišlo ku kúpe cínu vašou osobou, bol tento cín odovzdaný v zberni farebných kovov v S. C., ako vysvetlíte, že kov odovzdávali osoby z vášho služobného obvodu, a že dňa 23.05.2014 osoby A. O. a Z. U. cín na vašom vozidle Ford Mondeo?“ - na uvedenú otázku žalobca odpovedal v tom zmysle, že k uvedeným osobám sa v súčasnej dobe nevie vyjadriť, nakoľko doposiaľ nebol vypočutý vyšetrovateľom inšpekcie k jeho obvineniu a nie je oboznámený s dôkazmi v spisovom materiáli, na základe ktorých mu bolo vznesené obvinenie. Jeho advokát ho poučil, že v konaní o prepustení sa nemá vyjadrovať. Dodal, že odkúpenie predmetných kovov nemá žiaden súvis s výkonom jeho povolania a právomoci verejného činiteľa, nepodieľal sa na plnení úloh spoločnosti a štátu, nepoužíval pri tom žiadnu právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená, preto nemohol naplniť ani jeden zo štyroch inak povinných a kumulatívnych zákonom stanovených podmienok - znakov charakterizujúcich verejného činiteľa.

7. V administratívnom spise žalovaného sú zabezpečené dôkazy a to fotografie a zábery na firmu Medeko Cast, s.r.o., Považská Bystrica, fotodokumentácia tyčového cínu zabaleného v originálnych škatuliach s nápisom Medeko Cast, s.r.o. a čiarovým kódom a fotodokumentácia tyčového cínu s odliatym nápisom Medeko a puncom.

8. Zo stanoviska Odborového zväzu polície SR ZOČ 8/54 Malacky k zaujatiu stanoviska k návrhu na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ vyplýva, že s prepustením žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. nesúhlasia vzhľadom k tomu, že doteraz nebol disciplinárne potrestaný, nebol právoplatne odsúdený a jeho protiprávne konanie, za ktoré mu bolo vznesené obvinenie podľa § 209 ods. 1 TP nesúviselo s výkonom jeho služby.

9. Dňa 06.02.2015 bol priamym nadriadeným vypracovaný návrh na prepustenie zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. žalobcu. Návrh odporučil riaditeľ Okresného riaditeľstva PZ v Malackách a riaditeľ Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave. Dňa 09.02.2015 obdržal priamy nadriadený vyjadrenie žalobcu k návrhu na jeho prepustenie zo služobného pomeru, v ktorom žiadal nadriadeného, aby ho oboznámil s rozhodnutiami sudcu, ktorými bolo nariadené jeho tajné sledovanie a rovnako so všetkými výstupmi z použitia informačno - technických prostriedkov, na základe ktorých založil svoj návrh na jeho prepustenie zo služobného pomeru. V prípade, ak administratívny spis neobsahuje tie rozhodnutia sudcu o jeho tajnom sledovaní a všetky výstupy z použitia informačno-technických prostriedkov realizovaných na ich základe žiadal, aby tieto podklady boli bez meškania zabezpečené do administratívneho spisu ako jeho súčasť, pretože jediným a rozhodujúcim podkladom návrh na prepustenie jeho osoby zo služobného pomeru sú práve výstupy z použitia informačno- technických prostriedkov bez ohľadu na ich druh, ku ktorým sa nemohol vyjadriť.

10. Dňa 12.02.2015 vydal minister vnútra personálny rozkaz č. 28, ktorým bol žalobca prepustený podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. zo služobného pomeru príslušníka PZ. Menovaný v čase

mimo výkonu služby na parkovisku čerpacej stanice OMV T. na diaľnici D1 v smere na Ž., najmenej v 3 prípadoch v dňoch 23.05.2014, 24.06.2014 a 21.07.2014 odkúpil od Ing. Q. U. a Mgr. M. N. a tak previedol na seba farebné kovy v celkovom množstve 408 kg tyčového cínu s označením 815L110000-G bez obsahu olova a s obsahom striebra 4%, 313,4 kg tyčového cínu s označením UVH031 s obsahom olova a striebra 0% a 113,1 kg medi, v celkovej hodnote XX.XXX,XX eur. Ing. Q. U. a Mgr. M. N. predtým odcudzili z pracoviska zo skladu spoločnosti Power one, s.r.o. Dubnica nad Váhom, pričom sa u cínu jednalo o nové, nepoužité cínové tyče zabalené v pôvodných baleniach ako boli dodané spoločnosťou Medeko Cast, s.r.o., Považská Bystrica, od ktorej spoločnosť Power one, s.r.o., Dubnica nakupovala. Menovaný následne uvedené odkúpené farebné kovy so ziskom odpredal do spoločnosti Medeko Cast, s.r.o. pod menami osôb, ktoré neboli pri predaji prítomné a ani o ňom nevedeli, pričom ich osobné údaje zistil neoprávnenou lustráciou v informačnom systéme MV SR, bez služobného dôvodu, alebo iným nezisteným spôsobom. Menovaný ako skúsený policajt s dlhoročnou praxou, ktorého základnou povinnosťou je odhaľovanie a objasňovanie trestnej činnosti, mal a mohol vedieť, že nakupoval tovar pochádzajúci z protiprávnej činnosti spáchanej inou osobou, nakoľko sa nemohlo jednať o odpad, ale šlo o nové nepoužité cínové tyče zabalené v pôvodných baleniach s označením spoločnosti Medeko Cast, s. r. o., Považská Bystrica, ktorá zabezpečovala ich dodávku pre spoločnosť Power one, s.r.o., Dubnica nad Váhom, odkiaľ boli odcudzené. Uvedený skutkový stav bol zdokumentovaný vlastným šetrením nadriadeného, ktorý ako dôkaz v zmysle ust. § 238 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. použil hlásenie OISZ ÚIS SKIS MV SR ČVS: SKIS-408/OISZ-V- 2014 zo dňa 22.12.2014, ako aj zaslané vyrozumienie od vyšetrovateľa zo dňa 15.01.2015, zápisnicu o výsluchu menovaného ako účastníka konania s jeho vyjadreniami, zápisnice o výsluchu osôb na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci: Ing. Q. U., Mgr. M. N., N. A., A. C., pppap. S. Š., E. Y.R., A. O., Z. U., Q. B., A. S., Ľ. N. a Z. E., fotodokumentácia cínu, fotokópie plánu služieb OO PZ Stupava, záznam o jeho odmenách a trestoch, zhodnotenie jeho služobnej činnosti, stanovisko výboru ZO OZP č. 8/54 Malacky, súvisiace úradné záznamy a záznamy. V rozhodnutí prvostupňový orgán opísal priebeh zisťovania skutočného stavu veci, ako aj stručný obsah zápisníc s uvedenými osobami a uviedol, že po dôslednom vyhodnotení uvedených dôkazov jednotlivo v ich vzájomných súvislostiach, bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo neprospech menovaného, dospel nadriadený k záveru, že tento svojím konaním s poukazom na ust. čl. 1 odsek 1 písm. d/ N MV SR č. 18/2018 porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, nakoľko konal úmyselne pre získanie neoprávnenej výhody na svoj prospech. Naplnil tým skutkovú podstatu prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z.. Nadriadený spracoval návrh na prepustenie zo služobného pomeru a vopred ho predložil na prerokovanie príslušnému odborovému orgánu, ktorý s ním vyslovil nesúhlas s poukázaním na doterajšiu bezúhonnosť, jeho protiprávne konanie nesúviselo s výkonom jeho služby. Toto stanovisko však nie je pre nadriadeného záväzné, ktorý dôvody prepustenia považuje za riadne preukázané. K námietke menovaného o nedostatočne zistenom skutočnom stavu veci a žiadosti doložiť výstupy z použitia informačno-technických prostriedkov v trestnom konaní uviedol, že takéto výstupy v konaní o prepustení využité nemohli byť a ani neboli, preto je táto požiadavka neopodstatnená. Nakoľko vo vyjadrení neuviedol také námietky, ktoré by bránili realizácii návrhu na prepustenie bol tento postúpený služobnou cestou na realizáciu ministrovi vnútra SR.

11. Zvlášť hrubé porušenie služobnej povinnosti spočíva v tom, že menovaný nebol čestný a disciplinovaný, keď v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech opakovane vykupoval tyčový cín a med od osôb, ktoré ich predtým odcudzili na svojom pracovisku a tieto následne so ziskom predával pod menami osôb, ktorých osobné údaje zistil nelegálnou lustráciou v informačnom systéme MV SR alebo iným nezisteným spôsobom, a ktoré predaj podľa ich výpovedí nerealizovali, ani sa pri ňom nezúčastňovali. Menovaný pritom vzhľadom na stav tyčového cínu, jeho pôvodné balenie z výroby, označenie výrobným číslom, puncom a čiarovým kódom, ako aj vzhľadom na situáciu a okolnosti odkúpenia ako skúsený príslušník PZ s dlhoročnou praxou mal a mohol vedieť, že tieto kovy pochádzajú z protiprávnej činnosti spáchanej inou osobou. O takej jeho vedomosti svedčí aj skutočnosť, že tieto kovy predával pod inými menami a snažil sa tak utajiť svoju totožnosť. Osobné údaje osôb, ktoré chcel uviesť ako predajcov ním odkúpeného cínu sa pokúsil získať aj od kolegu, ktorého požiadal o prefotenie preukazov totožnosti osôb, ktoré by tento náhodou predviedol alebo zaistil. Svoje sily a schopnosti teda nevynaložil na ochranu osobných údajov a majetku iných, ale sám do nich zvlášť hrubým spôsobom zasiahol.

12. Nedodržel ani služobnú disciplínu, keď sa nezdržal konania, ktoré mohlo narušiť vážnosť PZ, alebo ohroziť dôveru v tento zbor, čím porušil aj základné povinnosti policajta uvedené v § 48 ods. 3 písm. g/ a písm. h/ zákona č. 73/1998 Z.z.. Ponechanie menovaného v služobnom pomere by preto bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, predovšetkým záujmom na svedomitom plnení základných povinností a dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi PZ. Požiadavka zodpovedného príslušníka PZ k rešpektovaniu právnych prípisov vyplýva z jeho právneho postavenia a predpokladá sa, že každý príslušník PZ v rámci svojho postavenia ich bude príkladne a striktné rešpektovať, tak ako sa k tomu zaviazal v služobnej prisaha.

13. Proti personálnemu rozkazu č. 28/2016 zo dňa 12.02.2015 podal žalobca rozklad, ktorý bol doručený žalovanému dňa 02.03.2015.

14. Žalovaný vydal dňa 13.05.2015 napadnuté rozhodnutie, ktorým rozklad žalobcu zamietol a napadnutý personálny rozkaz potvrdil. Žalovaný vyhodnotil v prvej časti svojho rozhodnutia priebeh prvostupňového konania, opísal dôvody podaného rozkladu a skonštatoval, že z obsahu zadováženého spisového materiálu je dostatočne zistené, že žalobca sa dopustil protiprávneho konania zakladajúce dôvod jeho prepustenia, ktorým je zvlášť hrubé porušenie služobnej prisahy, čo mu bolo preukázané dôkazmi obstarávanými zákonným spôsobom uvedeným v § 238 zákona č. 73/1998 Z.z., s ktorými sa mal možnosť oboznámiť. Na druhej strane žalobca podľa § 238 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z., v celom konaní o jeho prepustení a tiež ani v podanom rozklade sám nepredložil taký hodnoverný a presvedčivý dôkaz, s ktorým by spochybnil objektívne zistený skutočný stav veci a vyvrátil dôvody, na základe ktorých bol v jeho prípade aplikovaný inštitút prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z..

15. Žalovaný nesúhlasil s námietkou, že výsluchy osôb Ing. Q. U., Mgr. M. N., N. A., A. C., pprap. S. Š., E. Y., A. O., Z. U., Q. B., A. S., L.V. N. a Z. E. nemali žiadny význam pre zistenie skutkového stavu, na základe ktorého je založené napadnuté rozhodnutie, a že z vykonaného dokazovania sa jednoznačne a nepochybné preukázalo, že nemá žiadnu vedomosť o tom, odkiaľ odkúpený tovar pochádza. Podľa žalovaného práve tieto výsluchy objasnili skutkový stav, i keď priamo nepreukázali, či žalobca vedel o pôvode kúpeného tovaru. Nepriamo však jednoznačne poukazujú na to, že mal a mohol vedieť, že tento tovar pochádza z nekalej činnosti vzhľadom na jeho charakter a situáciu, a že o tomto pôvode vedel vyplýva z jeho konania, keď tovar ďalej so ziskom odpredával pod menami osôb, ktoré sa predaja vôbec nezúčastnili ani o ňom nevedeli, pritom osobné údaje niektorých osôb si zistil neoprávnene sám v informačnom systéme MV SR a ďalšie sa pokúšal zabezpečiť si cestou kolegu, ktorého požiadal o prefotenie dokladov totožnosti osôb predvedených v inej veci. Je nepochybné, že predmetný tovar odvolateľ nakupoval s tým, aby ho so ziskom predal, čo ani sám nepoprel. Pritom ako policajtom je zakázané vykonávať akúkoľvek zárobkovú činnosť (§ 48 ods. 6 zákona č. 73/1998 Z.z.).

16. Žalovaný ďalej uviedol, že A. C., konateľ spoločnosti Bel Power Solutions, ktorá zamestnávala Q. U. a M. N. uviedol, že títo mali na starosti organizáciu skladového hospodárstva, vrátane prípravy materiálov do výroby. Jedným z materiálov bol aj tyčový cín bez obsahu železa a s rôznym obsahom striebra, ktorý bol dodaný zo spoločnosti Medeko, s.r.o. Považská Bystrica balený v papierových krabiciach označených špecifickým kódom a každý kus tohto materiálu má svoje výrobné číslo vyrazené ako punc. Nie je možné ho zameniť s iným produktom z inej firmy, pretože keď ho prevezú označia ho nálepkou s čiarovým kódom. Nakoľko menovaní odpredávali predmetný tyčový cín odvolateľovi. A. C. poskytol zhodný cín za účelom zhotovenia fotodokumentácie, ktorá je súčasťou spisu v konaní o prepustení. Predmetná fotodokumentácia cínu v spise má len názorne zobrazíť stav, v akom sa cín nachádzal v čase jeho odpredaja žalobcom do spoločnosti Medeko Cast, s.r.o., Považská Bystrica. Nie je teda rozhodujúce v tomto konaní (personálne), či bol odpredaný cín zaistený.

17. Žalovaný nesúhlasil ani s ďalšou námietkou, že „hlásenia, vyznenia alebo úradné záznamy vyšetrovateľa PZ sú dôkazmi“. Žalovaný uviedol, že v konaní o prepustení policajta zo služobného pomeru za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi (§ 238 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z.). Podľa § 238 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z., dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb, vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia, potvrdenia orgánov a organizácii, listiny, veci a ohliadka. Príslušný nadriadený v personálnom konaní, ktoré je samostatné od iných druhov konaní, či od disciplinárneho konania alebo trestno-právneho konania vykonal v súlade s platnou právnou úpravou (§ 233 zákona č. 73/1998 Z.z.) dôsledné prešetrenie danej veci na ten účel si zabezpečil potrebné

dôkazy. Je nepochybné, že dôkazy boli získané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona a Trestného poriadku a preto boli použité v zmysle § 238 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. v konaní o prepustení odvolateľa ako dôkaz.

18. Žalovaný ďalej uviedol, že v návrhu na prepustenie, tak ako aj v odôvodnení napadnutého rozhodnutia bolo uvedené, že výbor ZO OZP Malacky č. 5/84 nesúhlasil s prepustením žalobcu, pričom v návrhu a tiež v napadnutom rozhodnutí nie je rozhodujúce uviesť presnú citáciu príslušného odborového zväzu polície. Stanovisko príslušného odborového zväzu má iba odporúčací charakter a nie je preto pre nadriadeného záväzné.

19. Žalovaný ďalej poukázal na výpoveď žalobcu ako účastníka konania zo dňa 28.01.2015, z ktorej vyplýva, cit.: „Môj advokát ma poučil, že sa v konaní o prepustení nemám k ničomu vyjadrovať, čiže teraz pri tomto výsluchu, nakoľko - ako som už uviedol - ani ja ani, môj advokát nie sme oboznámení so spisovým materiálom vedeným proti mne na inšpekcii ministerstva vnútra. Len chcem uviesť, že odkúpenie predmetných kovov nemá žiadny súvis s výkonom môjho povolania a právomoci verejného činiteľa“, z ktorej vyplýva, že žalobca odmietnutie vypovedať podmienil oboznámením sa s rozhodnutiami sudcu, ktorý mal nariadiť sledovanie jeho osoby. Žiadny takýto dôkaz v konaní o prepustení využitý nebol, preto v tomto konaní nemohol byť s ním ani oboznámený. V napadnutom rozhodnutí sa tiež neuvádzalo, že by skutkový stav bol zistený a preukázaný vyšetrovateľom OISZ ÚIS SKIS MV SR vo vyšetrovacom spise za využitia informačno-technických prostriedkov a sledovania.

20. Skutkový stav v konaní o prepustení bol zistený nadriadeným a žalobca bol so všetkými podkladmi pre toto konanie riadne oboznámený. Žalovaný v rozhodnutí poukázal na ust. § 192 ods. 2 písm. e/, § 48 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z., podmienky prepustenia žalobcu zo služobného pomeru boli splnené a preskúmaním predmetnej veci nebolo zistené porušenie právnych predpisov. Napadnuté rozhodnutie bolo vydané na základe presne a úplne zisteného skutočného stavu veci za súčasného dodržania príslušných ustanovení zákona, a preto neboli zistené žiadne dôvody na jeho zmenu alebo zrušenie.

II.

Žaloba

21. Žalobca sa žalobou doručanou tunajšiemu súdu dňa 14.07.2015 domáhal, aby správny súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 13.05.2015, ako aj personálny rozkaz Ministra vnútra SR č. 28 zo dňa 12.02.2015 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zastáva názor, že postup a rozhodnutia - výroky, ako aj odôvodnenie tak prvostupňového, ako aj druhostupňového správneho orgánu nie sú v súlade s Ústavou SR, ústavnými zákonmi, zákonmi a ostatnými právnymi predpismi a nariadeniami teda sú nezákonné. Vydané rozhodnutia nie sú v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 73/1998 Z.z., okrem iného aj preto, že neobsahujú riadne, dostatočné a presvedčivé odôvodnenie. Rozhodnutia správnych orgánov vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci a rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre zmätočnosť a nedostatok dôvodov.

22. Žalobca uviedol, že dňa 26.02.2015 proti personálnemu rozkazu č. 28 zo dňa 12.02.2015 podal rozklad, ktorý riadne zdôvodnil. Žalovaný uviedol, že uvedený skutkový stav bol údajne zdokumentovaný vlastným šetrením nadriadeného a z dôkazov, ktoré uviedol v rozhodnutí. Z vykonaných výsluchov, tak ako aj priamo vyplýva z personálneho rozkazu sa nepodarilo zistiť skutočnosti preukazujúce tvrdenie správneho orgánu, o ktoré oprel svoje rozhodnutie o jeho prepustení zo služobného pomeru, naopak z vykonaného dokazovania sa nepochybné preukázalo, že nemal žiadnu vedomosť o tom, odkiaľ odkúpený tovar pochádza. Uvedené priamo potvrdzujú vo svojich výpovediach najmä Ing. Q. U. a Mgr. M. N., ktorí opakovane vypovedali, že nemal vedomosť odkiaľ farebné kovy pochádzajú. Prvostupňový orgán svoje rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru založil na svojvoľnom subjektívnom a dôkazmi nepodloženom názore „menovaný ako skúsený policajt s dlhoročnou praxou, ktorého základnou povinnosťou je odhaľovanie a objasňovanie trestnej činnosti mal a mohol vedieť, že nakupuje tovar pochádzajúci z protiprávnej činnosti spáchanej inou osobou“. Podľa jeho názoru prvostupňový orgán založil svoje rozhodnutie na dohadoch a to o to viac, že prepustenie zo služobného pomeru je mimoriadnym zásahom do základných práv a slobôd žalobcu. Pokiaľ ide o tvrdenie prvostupňového orgánu „... nakoľko sa nemohlo jednať o odpad ale išlo o nové, nepoužité cínové tyče, zabalené v pôvodných baleniach s označením spoločnosti Medeko Cast, s.r.o. orlove 255, Považská Bystrica...“

Zo spisového materiálu, ale ani z napadnutého rozhodnutia vôbec nevyplýva, na základe akého vykonaného dôkazu dospel správny orgán k uvedenému záveru, že tovar, ktorý mal údajne kúpiť a následne predat' nebol nikdy nikým zaistený. Práve z dôkazov, na ktoré sa správny orgán odvoláva, nepochybne vyplýva, že žalobca nemal žiadnu vedomosť, odkiaľ farebné kovy pochádzajú.

23. Z dôkazov, ktoré správny orgán zabezpečil, a na základe ktorých založil svoje rozhodnutie o jeho prepustení zo služobného pomeru, konkrétne - hlásenia odboru inšpekčnej služby západ ÚIS SKIS MV SR sp. zn. ČVS: SKIS-408/OISZ-V-2014 zo dňa 22.12.2014, ako aj zaslané vyrozumienie od vyšetrovateľa PZ zo dňa 15.01.2015, podľa žalobcu tieto nemožno za žiadnych okolností považovať za dôkazy a to nielen preto, že nejde o meritórne rozhodnutie, ale primárne preto, že hlásenia, vyrozumienia alebo úradné záznamy spracované vyšetrovateľom PZ nemajú povahu dôkazu. Môžu mať nanajvýš informatívny charakter o tom, že sa v danej veci vedie vyšetrovanie.

24. Žalobca taktiež nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že výbor ZO odborového zväzu polície Malacky č. 8/54 dňa 06.02.2015 bol prerokovaný a tento nemal k návrhu výhradu ani pripomienky, práve naopak príslušný odborový orgán vyslovil nesúhlasné stanovisko k jeho prepusteniu zo služobného pomeru. Taktiež nesúhlasí s tvrdeniami správneho orgánu ohľadne tvrdenia, že bol poučený, že v konaní o prepustení sa nemá k ničomu vyjadrovať, aj toto tvrdenie považuje za nepravdivé, pretože advokátom bol poučený o tom, že pokiaľ mu nadriadený nepredloží rozhodnutia sudcu o použití informačno-technických prostriedkov, na základe ktorých mal byť odpočúvaný a výstupy z ich použitia, nemôže sa reálne a účinne voči nim brániť.

25. Administratívny spis vzťahujúci sa na konanie o prepustenie žalobcu zo služobného však neobsahuje ani rozhodnutia sudcu, na základe ktorých bolo realizované jeho tajné sledovanie, bez ohľadu na jeho druh a použitie a rovnako neobsahuje žiadne výstupy z použitia informačno-technických prostriedkov a sledovania osôb. Nadriadený mu tak uprel najzákladnejšie právo účastníka konania a to oboznámiť sa so všetkými dôkazmi, ktoré sú podkladom pre dané konanie. Je nepochybné, že z uznesenia o vznesení obvinenia, ako i návrh na prepustenie zo služobného pomeru, rovnako i rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru, teda celé administratívne konanie, ktoré je separátne a nezávislé konanie od trestného konania sú v skutočnosti založené na jednom dôkaze (výstupoch z použitia informačno-technických prostriedkov), ku ktorému sa počas konania nemal možnosť vyjadriť, pretože nie sú obsahom administratívneho spisu a tým došlo k porušeniu čl. 36 písm. b/, 46 ods. 1 a 2 Ústavy SR. Z rovnakých dôvodov došlo aj k porušeniu čl. 6 ods. 1, 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane základných slobôd.

26. Žalovaný svojvoľným vyhodnotením dôkazov, ktoré si zaobstaral, dospel k záveru, že žalobca svojím konaním a s poukazom na článok I. odsek 1 písm. d/ N MV SR č. 18/2008, porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, nakoľko mal konať úmyselne pre získanie neoprávnenej výhody na svoj prospech. Žalobca nesúhlasí s tvrdeniami žalovaného týkajúcimi sa zvlášť hrubého porušenia služobnej prísahy a služobnej povinnosti uvedenými v personálnom rozkaze o prepustení. Poukázal na to, že nesprávne žalovaný, ako aj prvostupňový orgán použil ust. § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., ktorý si vyžaduje kumulatívne naplnenie oboch podmienok a to porušenie služobnej prísahy alebo služobnej prísahy zvlášť hrubým spôsobom a ponechanie policajta v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Nijako neodôvodnil, že na základe čoho dospel k záveru, že porušenie povinnosti uvedenej v ust. § 48 ods. 3 písm. g/, písm. h/ zákona č. 73/1998 Z.z. dosahuje intenzitu porušenia služobnej povinnosti a služobnej prísahy zvlášť hrubým spôsobom. Žalobca má za to, že vzhľadom na okolnosti prípadu, jeho postih je neprimerane prísny a jeho prepustenie zo služobného pomeru nie je dôvodné. Žalobca namietal v žalobe, že rozhodnutie o jeho prepustení zo služobného pomeru bolo založené na nezákonných a neprípustných dôkazoch.

II.

Vyjadrenie žalovaného

27. Dňa 14.12.2015 obdržal správny súd vyjadrenie žalovaného, ktorý v ňom zrekapituloval priebeh konania pred prvostupňovým orgánom ako aj žalovaným a na záver dodal, že v napadnutom rozhodnutí sa neuvádza, že by skutkový stav bol zistený a preukázaný vyšetrovateľom ÚIS MV SR vo vyšetrovacom

spise za využitia informačno- technických prostriedkov a sledovania osôb. Skutkový stav v konaní o prepustení bol zistený nadriadeným najmä výsluchmi osôb a žalobca bol so všetkými podkladmi pre toto konanie riadne oboznámený. Teda nebolo mu upreté žiadne právo účastníka konania. Ak v trestnom konaní boli použité ITP, mal sa oboznámenia s nimi domáhať v tomto konaní. Nie je pravdou ani to, že sa nadriadený oboznámil s výstupmi využitia ITP v trestnom konaní, čím mala byť porušená zásada rovnosti zbraní. V spise je založená odpoveď vyšetrovateľa, v ktorej zamietla žiadosť nadriadeného o nazretie do vyšetrovacieho spisu a podáva nadriadenému správnu (listy č. 11-15). Nebola teda porušená ani Ústava SR a ani Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Žalobca totiž opomína skutočnosť, že protiprávne konal ako policajt, ktorý pred vznikom služobného pomeru zložil služobnú prísahu a teda jeho zodpovednosť za dodržiavania právnych predpisov je vyššia ako zodpovednosť ostatných občanov. Zodpovedá tomu aj primerane vyššie finančné ohodnotenie za výkon služby. Nie je predsa možné, aby policajt po skončení výkonu služby si privyrábal bezdokladovým nakupovaním tovaru, u ktorého je zjavné, že nemôže byť legálne zadovážený, a jeho následným odpredajom za vyššiu cenu, aj to ešte pod menami osôb, ktoré sa ho nezúčastnili a ani o ňom nevedeli. Ich osobné údaje si pritom na taký účel zadovážil neoprávnene.

28. Napadnuté rozhodnutie bolo vydané na základe presne a úplne zisteného skutočného stavu veci po riadnom zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo neprospech žalobcu. V danom prípade prevážili dôkazy v neprospech žalobcu do takej miery, že jeho konanie bolo potrebné považovať za zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy s tým, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Nie je možné ponechať v služobnom pomere policajta, ktorý za účelom zisku odkupoval tovar, o ktorom mal a mohol vedieť, že pochádza z nekalej činnosti iných osôb a následne ho so ziskom odpredal do spoločnosti, z ktorej bol pôvodne dodaný. Úlohou žalobcu ako policajta, keď už tvrdí, že nepoznal pôvod tovaru, bolo jeho pôvod zistiť, alebo aspoň oznámiť príslušnému útvaru PZ a nie ho sám odkúpiť a so ziskom odpredať. Jeho konanie bolo zvlášť hrubým porušením služobnej prísahy. Bola teda splnená aj druhá podmienka prepustenia, teda že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, nakoľko v záujme utajenia svojej nekalej činnosti využíval totožnosť osôb, získanú nezákonným spôsobom.

29. Žalovaný má za to, žalobou napadnuté rozhodnutie ako aj napadnutý personálny rozkaz boli vydané v súlade s príslušnými právnymi predpismi na základe presne a úplne zisteného skutočného stavu veci a v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 73/1998 Z.z. a z dôvodov uvedených v žalobe navrhuje žalobu ako nedôvodnú v plnom rozsahu zamietnuť.

III.

Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave a Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky ako kasačného súdu

30. V preskúmvanej veci žalobcu už rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 5S/171/2015-113 zo dňa 05.06.2018 v spojení s opravným uznesením č.k. 5S/171/1015-146 zo dňa 17.01.2022 tak, že rozhodnutie žalovaného č.p.: KM-OLVS-25/2015/OPK zo dňa 13.05.2015 a personálny rozkaz Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 28 zo dňa 12.02.2015 zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu verejnej správy na ďalšie konanie a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

31. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný kasačnú sťažnosť.

32. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudkom sp.zn. 4Stk/10/2022 zo dňa 24.05.2022 rozsudok Krajského súdu Bratislave č.k. 5S/171/2015-113 zo dňa 05.06.2018 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení najvyšší správny súd uviedol, že právny záver krajského súdu, že skutkové okolnosti veci - relevantné pre prepustenie žalobcu zo služobného pomeru - neboli orgánmi verejnej správy dostatočne zistené, sa javí ako predčasný. V novom konaní bude krajský súd v rámci právneho posúdenia veci osobitne prihliadať na to, či vzhľadom na okolnosti súdnej veci nebolo možné konanie žalobcu hodnotiť ako zvlášť hrubé porušenie služobnej disciplíny alebo služobnej povinnosti. Preukázanie porušenia, resp. porušenie služobnej disciplíny alebo porušenie služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom (§ 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z.) je kvalitatívne iné

protiprávne konanie ako spáchanie trestného činu, a preto krajský súd v ďalšom konaní preskúma, či v administratívnom konaní obstaranými dôkazmi preukázané konanie žalobcu - hoci mu v trestnom konaní nebolo preukázané, že mal vedomosť o nekalom pôvode tovaru, ktorý kupoval, a preto bol spod obžaloby oslobodený - je možné považovať za porušenie služobnej disciplíny, resp. služobnej povinnosti tak, ako to vyplýva z príslušných rozhodnutí orgánov verejnej správy.Krajský súd zameria najmä na vlastný text služobnej prísahy (§ 17 ods. 1 zákona č. 73/1998) a služobných povinností, ktorých nedodržanie alebo porušenie sa žalobcovi kladie za vinu, pričom v administratívnom konaní vykonané dôkazy bude konfrontovať vo vzťahu k týmto zisteniam sťažovateľa, resp. orgánu verejnej správy prvého stupňa tak, ako sú tieto obsiahnuté v príslušných rozhodnutiach.

33. Krajský súd v novom rozsudku detailne odôvodní, či časť ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. „a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby“ v ustanovení: „e) porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby“ je autonómnou kumulatívnou podmienkou pre prepustenie príslušníka Policajného zboru zo služobného pomeru alebo, či je predmetná časť právnej normy ďalšou konkretizáciou požiadavky, že sa musí jednať o zvlášť hrubý spôsob porušenia služobnej disciplíny alebo služobnej povinnosti. Ak krajský súd dospeje k záveru, že je to autonómna požiadavka, preskúma rozhodnutia orgánov verejnej správy, či splnenie tejto požiadavky z rozhodnutí dostatočne vyplýva, resp. či je dostatočne preukázaná.

34. Po vrátení veci Najvyšším správny súdom SR na Krajský súd v Bratislave bola vec zapísaná ďalej vedená pod spisovou značkou 1S/152/2022.

VI.

Ďalšie vyjadrenia žalobcu po vrátení veci kasačný súdom krajskému súdu

35. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 05.09.2022 požiadal Krajský súd v Bratislave o pripojenie celého trestného spisu vedeného na Okresnom súde Trenčín sp. zn. 4T/4/2016, keďže administratívne konanie sa začalo výlučne na podklade trestného konania a trestné konanie sa považuje ako jeden celok (prípravné konanie, konanie na súde 1. stupňa a konanie pred odvolacím súdom) a zrušujúci rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Stk/10/2022 zo dňa 24.05.2022 (poznámka súdu, že žalobca mal zrejme na mysli Najvyšší správny súd Slovenskej republiky a nie Najvyšší súd Slovenskej republiky) sa opiera výlučne o závery Okresného súdu Trenčín sp.zn. 4T/4/2016 a to dokonca zjavne selektívnym spôsobom nevšímajúc si pritom za právne závery Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 2To/23/2018.

36. Žalobca ďalej dňa 23.10.2022 doručil súdu podanie označené ako námietky zásadného právneho významu k rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Stk/10/2022 zo dňa 24.05.2022 a k právnej veci žalobcu ako celku, k podaniu priložil aj uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/23/2018-1102 zo dňa 05.06.2018. Vo svojom vyjadrení žalobca poukázal najmä na skutočnosť, že správny súd je v konaní viazaný rozhodnutím trestného súdu o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto ho spáchal. Správny súd nemôže urobiť úsudok o tom, či boli naplnené znaky skutkovej podstaty určitého trestného činu. Dokonca páchatel' je povinný znášať následky už vyvrátenej prezumpcie nevinu aj navyše s nemožnosťou dokazovať opak (vyriešením tejto prejudiciálnej otázky trestným súdom je správny súd v zásade bezvýhradne viazaný). Zdôraznil, že ak bolo právoplatne rozhodnuté, že skutok sa nestal, nemožno v trestnom konaní skúmať naplnenie obligatórných znakov skutkových podstát trestných činov uvedených v osobitnej časti trestného zákona a rovnako nemožno skúmať porušenie príslušných ustanovení iných právnych predpisov (hmotnoprávných či procesnoprávných). Z logiky veci a zo zdravého uvažovania vyplýva, že neexistujúci skutok (skutok sa nestal) nemôže naplniť pojmové znaky zákonných dôvodov na prepustenie zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru. Bez právneho významu nie je ani fakt, na čo správny súd a ani kasačný súd v skorších rozhodnutiach neprihliadli, že žalobca bol oslobodený spod obžaloby prokurátora z dôvodu podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku. Ide o najpriaznivejší dôvod oslobodenia spod obžaloby (čo kasačný súd vo svojom rozhodnutí vôbec nerozlišuje), pretože súdy v trestnom konaní právoplatne rozhodli, že skutok sa nestal. Z logiky veci vyplýva, že ak skutok, pre ktorý bol so žalobcom ukončený služobný pomer a ktorý bol dôvodom jeho prepustenia zo služobného pomeru bol vymedzený rovnako, ako skutok, pre ktorý bolo voči nemu vedené trestné stíhanie, v prípade oslobodenia spod obžaloby z dôvodu, že skutok

sa nestal, nemohli byť administratívnym konaní naplnené znaky prepúšťacieho dôvodu podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona číslo 73/1998 Z.z..

V.

Právne posúdenie vecí

37. Krajský súd v Bratislave, ako správny súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa ust. § 10 zák. č. 162/2015 Z.z., Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) s poukazom na ust. § 491 ods. 1 SSP, súc viazaný právnym názorom Najvyššieho správneho súdu SR vyjadrenom v rozsudku sp.zn. 4Stk/10/2022 zo dňa 24.05.2022 opätovne preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Vo veci sa uskutočnilo pojednávanie dňa 18.05.2023 a dňa 25.05.2023 súd vo veci vyhlásil rozsudok.

38. Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

39. Kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd (čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

40. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

41. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

42. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. Správny súd preskúma zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia a postupu správneho orgánu a posudzuje, či je pravdivé tvrdenie žalobcu, že bol rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátený na svojich právach. Limitom súdneho prieskumu je zákonnosť, pričom zákonnosť rozhodnutí a postupov je súlad týchto rozhodnutí a postupov s platným právnym poriadkom SR.

43. Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní. Ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten, o koho práva ide.

44. V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu správneho orgánu, sa postupuje podľa ustanovení tretej časti SSP o správnych žalobách.

45. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., občan pri vzniku služobného pomeru policajta skladá služobnú prísahu, ktorá znie: „Sľubujem vernosť Slovenskej republike. Budem čestný, statočný a disciplinovaný. Svoje sily a schopnosti vynaložím na to, aby som chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj s nasadením vlastného života. Budem sa riadiť ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Tak prisahám!“.

46. Podľa § 47 zák. č. 73/1998 Z.z., služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prísahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

47. Podľa § 48 ods. 3 písm. a/, f/, g/, h/ zákona č. 73/1998 Z.z., policajt je povinný a) plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený, f) zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami, najmä nezneužívať informácie získané v súvislosti s výkonom služby na vlastný prospech alebo na prospech iného, g) v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor, h) dodržiavať služobnú disciplínu.

48. Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

49. Podľa § 194 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., rozhodnutie o prepustení sa musí vyhotoviť písomne a musí byť v ňom uvedený dôvod prepustenia so skutočnosťami, ktoré ho zakladajú, inak je neplatné; pri prepustení z dôvodov uvedených v § 192 ods. 1 písm. b/ a c/ sa v odôvodnení rozhodnutia o prepustení uvedú len závery rozhodnutia lekárskej komisie alebo závery posudku služobného klinického psychológa.

50. Podľa § 233 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstaráť si na rozhodnutie potrebné podklady.

51. Podľa § 233 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z., oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

52. Podľa § 238 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

53. Podľa § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z., oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

54. Podľa § 241 ods. 1, veta prvá zákona č. 73/1998 Z.z., rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením. Ak totožnosť príslušníka Slovenskej informačnej služby alebo toho, kto rozhodnutie vydal, má zostať utajená, v rozhodnutí sa jeho meno a priezvisko neuvádza; táto osoba sa v rozhodnutí označí iným vhodným spôsobom.

55. Podľa § 241 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z., v odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

56. Predmetnom súdneho prieskumu správnym súdom je rozhodnutie žalovaného č.p.: KM-OLVS-25/2015/OPK zo dňa 13.05.2015, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie - personálny rozkaz ministra vnútra Slovenskej republiky č. 28 zo dňa 12.02.2015, ktorým bol žalobca prepustený zo stálej štátnej služby vo funkcii starší referent špecialista Obvodného oddelenia PZ zboru Stupava, odboru poriadkovej polície, Okresného riaditeľstva PZ v Malackách, Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra SR podľa ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z..

57. Správny súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, pričom rozsah prieskumu bol stanovený dôvodmi nezákonnosti uplatnenými v žalobe (§ 134 ods. 1 SSP). V preskúmvanej veci nebol naplnený žiadny z dôvodov uvedený v § 134 ods. 2 SSP, kedy správny súd nie je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby. Podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy, kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený

rozhodnutím orgánu verejnej správy, sa môže obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takehoto rozhodnutia (právo na súdnu a inú právnu ochranu). Je však len na ňom, ako toto svoje právo využije. Správny súd poskytuje ochranu práv alebo právom chránených záujmov fyzickej a právnickej osoby v oblasti verejnej správy ako účastníkov administratívnych konaní pred nezákonnosťou rozhodnutí a postupov orgánu verejnej správy (§ 2 ods. 1 SSP). Správne súdnictvo je ovládané dispozičnou zásadou, a teda je na žalobcovi, aby v žalobe určil rozsah a obsah prieskumu vykonaného správnym súdom. Správny súd je viazaný tak rozsahom ako aj uplatnenými dôvodmi nezákonnosti uvedenými v žalobe. Nie je však ďalšou inštanciou v administratívnom konaní. Preto nemá oprávnenie dôvody nezákonnosti za žalobcu vyhľadávať z obsahu preskúmaného administratívneho spisu a napadnutého rozhodnutia a ani žalobné dôvody nezákonnosti za žalobcu dopĺňať, resp. všeobecne uplatnené dôvody nezákonnosti podľa obsahu administratívneho spisu a rozhodnutia na daný prípad konkretizovať. To znamená, že všeobecne uplatnené námietky týkajúce sa nesprávne, resp. nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, nesprávneho právneho posúdenia veci, či väd v konaní, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť preskúmaného rozhodnutia bez ich konkretizácie na daný prípad neumožňujú súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia, resp. postupu orgánu verejnej správy.

58. Z odôvodnenia preskúmaného prvostupňového rozhodnutia žalovaného, a to personálneho rozkazu č. 28 zo dňa 12.02.2015, ktorým bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zák. č. 73/1998 Z.z. prepustený zo služobného pomeru vyplýva, že:

- žalobca služobnú povinnosť porušil zvlášť hrubým spôsobom tým, že, nebol čestný a disciplinovaný, keď v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech opakovane vykupoval tyčový cín a meď od osôb, ktoré ich predtým odcudzili na svojom pracovisku a tieto následne so ziskom predával pod menami osôb, ktorých osobné údaje zistil nelegálnou lustráciou v informačnom systéme MV SR alebo iným nezisteným spôsobom, a ktoré predaj podľa ich výpovedí nerealizovali ani sa pri ňom nezúčastňovali. Žalobca pritom vzhľadom na stav tyčového cínu, jeho pôvodné balenie z výroby, označenie výrobným číslom, puncom a čiarovým kódom, ako aj vzhľadom na situáciu a okolnosti odkúpenia ako skúsený príslušník PZ s dlhoročnou praxou mal a mohol vedieť, že tieto kovy pochádzajú z protiprávnej činnosti spáchanej inou osobou. O takej jeho vedomosti svedčí aj skutočnosť, že tieto kovy predával pod inými menami a snažil sa tak utajiť svoju totožnosť. Osobné údaje osôb, ktoré chcel uviesť ako predajcov ním odkúpeného cínu sa pokúsil získať aj od kolegu, ktorého požiadal o prefotenie preukazov totožnosti osôb, ktoré by tento náhodou predviedol alebo zaistil. Svoje sily a schopnosti teda nevynaložil na ochranu osobných údajov a majetku iných, ale sám do nich zvlášť hrubým spôsobom zasiahol.

- žalobca nedodrжал služobnú disciplínu tým, že sa nezdržal konania, ktoré mohlo narušiť vážnosť PZ, alebo ohroziť dôveru v tento zbor, čím porušil aj základné povinnosti policajta uvedené v § 48 ods. 3 písm. g/ a písm. h/ zákona č. 73/1998 Z.z..

- ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, predovšetkým záujmom na svedomitom plnení základných povinností a dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi PZ. Požiadavka zodpovedného príslušníka PZ k rešpektovaniu právnych prípisov vyplýva z jeho právneho postavenia a predpokladá sa, že každý príslušník PZ v rámci svojho postavenia ich bude príkladne a striktné rešpektovať, tak ako sa k tomu zaviazal v služobnej prisaha. Každý príslušník PZ má za svoje konanie väčšiu zodpovednosť a pri svojom povolaní a profesii má byť svojim chovaním vzorom vo vzťahu k ostatným občanom. Podľa zhodnotenia služobnej činnosti menovaný je dôsledný, služobné úlohy si plní zodpovedne, kvalitne, včas a so záujmom, je samostatný. Podľa prehľadu o disciplinárnych odmenách a disciplinárnych opatreniach bol 60 krát disciplinárne odmenený, disciplinárne opatrenie mu bolo uložené raz. Svedomité plnenie služobných povinností a dôsledné dodržiavanie služobnej disciplíny je však základnou povinnosťou každého príslušníka PZ, a preto ním nemožno ospravedlniť konanie menovaného, nezlučiteľné s postavením a úlohami príslušníka PZ.

59. Úlohou správneho súdu bolo v zmysle záverov Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky vysloveného v rozsudku sp.zn. 4Stk/10/2022 zo dňa 24.05.2022 vyhodnotiť dôkazy vykonané v administratívnom konaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru a takto ustálené skutkové zistenia komparovať s odôvodnením žalobou napadnutých rozhodnutí, resp. s ich výrokovou časťou, a či vzhľadom na okolnosti súdnej veci nie je možné konanie žalobcu hodnotiť ako zvlášť hrubé porušenie služobnej disciplíny alebo služobnej povinnosti. Kasačný súd ďalej uviedol,

že ak je aj žalobca spod obžaloby za určitý skutok oslobodený (v trestno-právnej rovine), neznamená to, že to isté konanie nemôže predstavovať porušenie služobnej disciplíny alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a predstavovať tak základ pre prepustenie osoby zo služobného pomeru. V kontexte uvedeného sa preto správny súd zameril na vlastný text služobnej prísahy (§ 17 ods. 1 zákona č. 73/1998) a služobných povinností, ktorých nedodržanie alebo porušenie sa žalobcovi kladie za vinu za súčasnej konfrontácie vykonaných dôkazov v administratívnom konaní.

60. Z podanej žaloby vyplýva, že žalobca namieta najmä skutkové okolnosti veci relevantné pre prepustenie žalobcu zo služobného pomeru a to, že by sa dopustil protiprávneho konania v súvislosti tým, že by vedel, že tovar, ktorý kupoval od Ing. U. Mgr. N. aspoň 3x ročne na čerpacej stanici ÖMV T., bol kradnutý. Skutočnosť, že tento tovar následne predával pod menami iných osôb, ktoré pri predaji neboli prítomné a ani o ňom nevedeli, pričom ich osobné údaje mal zistiť neoprávnenom lustráciou v informačnom systéme ministerstva vnútra alebo iným nezisteným spôsobom sa žalobca nevyjadril. Do zápisnice o výsluchu účastníka konania zo dňa 28.01.2015 sa vyjadril v tom zmysle, že k uvedeným osobám sa v súčasnej dobe nevie vyjadriť, nakoľko doposiaľ nebol vypočutý vyšetrovateľom inšpekcie k jeho obvineniu a nie je oboznámený s dôkazmi v spisovom materiáli, na základe ktorých mu bolo vznesené obvinenie. Jeho advokát ho poučil, že v konaní o prepustení sa nemá vyjadrovať. Namietal, že tieto skutkové okolnosti neboli orgánmi verejnej správy dostatočne zistené, dôvodiac rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/4/216 zo dňa 16.01.2016, ktorým bol žalobca oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 15.01.2016, ktorý potvrdzuje, že žalobca nemal vedomosť o tom, že kupuje kradnutý tovar a tiež, že rozhodnutie o jeho prepustení zo služobného pomeru je závislé na výstupoch z použitých informačno-technických prostriedkov, ktorých zákonnosť spochybňuje a ku ktorým sa žalobca nemal možnosť vyjadriť, pretože nie sú obsahom administratívneho spisu. Domnieva sa preto, že rozhodnutie o jeho prepustení zo služobného pomeru bolo založené nezákonných a neprípustných dôkazoch.

61. Správny súd konštatuje, že uvedený skutok bol v časti týkajúcej sa toho, že žalobca mal vedomosť o tom, že kupuje kradnutý tovar, základom konania proti nemu jednak v trestnom konaní a jednak v personálnom konaní. Jeho tvrdenia v trestnej rovine potvrdil aj Okresný súd Trenčín rozsudkom sp. zn. 4T/4/216 zo dňa 16.01.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/23/2018-1102 zo dňa 05.06.2018, ktorým bol žalobca oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín pre trestný čin zločinu podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, pretože nebola relevantne preukázaná vedomosť obžalovaného o tom, že kupuje odcudzený tovar. Avšak konanie o prepustení je samostatným konaním, ide o personálne konanie, ktoré sa riadi ustanoveniami zákona č. 73/1998 Z.z. a správny orgán ním zisťuje a preukazuje naplnenie podmienok prepustenia zo služobného pomeru, v tomto prípade podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zák. č. 73/1998 Z.z.. Nie je možné ho zamieňať so samostatným trestným konaním, ktorým sa zisťuje, či sú naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu. Je potrebné zdôrazniť, že účelom konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o prepustení žalobcu zo služobného pomeru nie sú otázky jeho viny alebo neviny, ale len otázka, či sú splnené zákonné predpoklady na prepustenie policajta zo služobného pomeru. Preto nemožno v správnom súdnictve skúmať otázku prezumpcie neviny, trestnosť činu v rozsahu, ktorý je v konaní pred slovenským trestným súdom ústavne zaručený obvinenej osobe.

62. Výsledok personálneho konania a teda naplnenie zákonných podmienok prepustenia nie je ani závislé od výsledku trestného konania, keďže porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti nemusí nutne dosahovať intenzitu trestného činu. Šetrenie nadriadeného v personálnom konaní bolo vykonané a dôkazy hodnotené podľa § 238 zák. č. 73/1998 Z.z., nie podľa zák. č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok, či podľa zák. č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon. Zákon č. 73/1998 Z.z. neustanovuje pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných k preukázaniu určitej skutočnosti, ani váhu, či dôkaznú silu, dôkazný význam a zároveň zákon č. 73/1998 Z.z. neustanovuje ani potrebný rozsah dôkazov nevyhnutných k pravdivému zisteniu skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností. O prepustení policajta rozhoduje príslušný nadriadený, v danom prípade minister vnútra SR. Tento hodnotí dôkazy podľa svojho voľného, zákonom nevymedzeného uváženia, pričom prihliada k okolnostiam konkrétneho prípadu, k jeho osobitostiam a charakteristickým črtám, čím sa bráni mechanickému postupu pri hodnotení dôkazov. Podľa zákona č. 73/1998 Z.z. vo veci robí vlastný úsudok a v samostatnom personálnom konaní rozhoduje nezávisle na výsledku samostatného trestného konania.

63. Úlohou správneho súdu pri posudzovaní toho, či bol žalobca prepustený zo služobného pomeru zákonne, a to v súlade s právnym názorom kasačného súdu uvedeného v rozsudku sp.zn. 4Stk/10/2022 zo dňa 24.05.2022, nie je skúmať to, či žalobca mal vedomosť o tom, že ním kupované kovové tyče sú kradnuté, ale je potrebné skúmať, či okolnosti zistené a opísané v odôvodnení rozhodnutí orgánov verejnej správy - ako skutkový základ pre jeho prepustenie zo štátnej služby - predstavujú zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti, pre ktoré nie je možné žalobcu ponechať v štátnej službe a ak áno, či sú v tomto rozsahu aj riadne preukázané dôkazmi.

64. Súd po preskúmaní napadnutých rozhodnutí a oboznámením sa s obsahom súdneho a administratívneho spisu dospel k záveru, že vo veci žalobcu nadriadený v medziach zákona č. 73/1998 Z.z. v súlade s povolenou voľnou úvahou (správne uváženie), v ktorej je nezastupiteľný, správne posúdil intenzitu porušenia služobnej prísahy a služobnej povinnosti žalobcom, ako aj naplnenie podmienky, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby a v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 73/1998 Z.z. aj rozhodol.

65. Nič na uvedenom nemení, že Okresný súd Trenčín, žalobcu oslobodil pre skutok, ktorý je uvedený aj v napadnutom personálnom rozkaze, lebo nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný. Toto ešte neznamená, že žalovaný vec nesprávne právne posúdil, keď konanie žalobcu vyhodnotil ako porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom (viď rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 5Sž/92/1998, 2Sžo/156/2008 uznesenie Ústavného súdu SR III. ÚS 366/06-9, III. ÚS 263/06, III. ÚS 345/05). V zmysle ustálenej judikatúry najvyššieho súdu a aj Ústavného súdu SR, v konaní o prepustenie policajta zo služobného pomeru nie je služobný orgán viazaný ustanoveniami Trestného poriadku a navyše v tomto konaní ani neplatí zásada prezumpcie neviny. Aj keď žalobca bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín oslobodený spod obžaloby, lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný, a ktorý aj potvrdil Krajský súd v Trenčíne (v odôvodnení, ktorého neboli uvedené žiadne skutočnosti, ktoré by vyvracali odôvodnenie oslobodzujúceho rozsudku Okresného súdu Trenčín), toto ešte neznamená, že žalovaný vec nesprávne právne posúdil, keď konanie žalobcu vyhodnotil ako porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom (viď rozsudok najvyššieho súdu sp.zn. 5Sž/92/1998, 2Sžo/156/2008 uznesenie Ústavného súdu SR III. ÚS 366/06-9, III. ÚS 263/06, III. ÚS 345/05). Podobný právny záver prijal aj Najvyšší správny súd SR ako kasačný súd v zrušujúcom rozsudku sp. zn. 4Stk/10/2022 zo dňa 24.05.2022: „Výsledok trestného konania vedeného proti žalobcovi (a jeho právoplatné oslobodenie spod obžaloby za trestný čin podielníctva) nemusí bez ďalšieho a automaticky determinovať výsledok administratívneho konania (o jeho prepustení zo služobného pomeru). Ak aj skutkové zistenia príslušných orgánov verejnej moci napr. nepostačujú na to, aby bola osoba uznaná vinnou z trestného činu (v rovine trestno-právnych dôkazných štandardov), neznamená to, že dôkazy obstarané v administratívnom konaní nemôžu postačovať napr. na prepustenie tejto osoby zo služobného pomeru.“

66. Obdobnú konštatáciu obsahuje odôvodnenie rozsudku Najvyššieho správneho súdu sp.zn. 18/22/2021 zo dňa 02.02.2022: „konanie vo veci prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ je samostatným konaním a postih za porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti nie je možné stotožňovať s trestnoprávnou zodpovednosťou. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 2Sžo/18/2013 zo dňa 16.04.2014, podľa ktorého: „konanie o služobnom pomere a trestné konanie sú dve samostatné konania, pričom pre konanie vo veci prepustenia zo služobného pomeru nie je rozhodujúci výsledok trestného konania v tom zmysle, či žalobca bude uznaný vinným zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. V konaní o prepustení zo služobného pomeru, i v zmysle ustálenej judikatúry najvyššieho súdu, je postačujúce preukázanie porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom s podmienkou, že ponechanie príslušného policajta v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Tiež je potrebné uviesť, že služobný orgán je v zmysle zákona č. 73/1998 Z.z. kompetentný v personálnych veciach konať samostatne a nemá povinnosť prerušiť konanie za účelom vyčkania na výsledok trestného konania. Ani prípadný právoplatný oslobodzujúci rozsudok by ešte neznamenal, že policajt sa nedopustil porušenia služobnej disciplíny. Disciplinárna zodpovednosť je oveľa širšia ako zodpovednosť trestnoprávna. Administratívne konanie sa od trestného konania odlišuje okrem iného aj väčšou neformálnosťou procesu a podstatne voľnejšou procesnou úpravou dokazovania. V personálnom konaní možno použiť ako dôkazy aj dôkazné prostriedky, ktoré nemusia svojou formou postačovať pre účely trestného konania.“

67. V zákone č. 73/1998 Z.z. zákonodarca nedefinuje, čo pokladá za porušenie prísahy alebo zvlášť závažné porušenie služobnej povinnosti, z ktorých dôvodov uvedené ustanovenie je možné považovať za právnu normu s relatívne neurčitou (abstraktnou) hypotézou, teda patrí k právnym normám, ktorých hypotéza nie je určená priamo právnym predpisom a ktoré tak prenechali správne mu orgánu príslušnému na konanie, aby podľa vlastnej úvahy v každom jednotlivom prípade sám vymedzil hypotézu právnej normy zo širokého vopred neobmedzeného okruhu konkrétnych okolností. Pri posúdení porušenia prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom zákon nevymedzuje, z akých hľadísk mal správny orgán vychádzať, teda vymedzenie hypotézy právnej normy závisí v každom konkrétnom prípade od úvahy správneho orgánu, ktorý tak môže pri skúmaní intenzity preukázaného porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti prihliadnuť na osobu policajta (jeho doterajšie hodnotenia), na funkciu, ktorú zastával, na jeho doterajší postoj pri plnení pracovných úloh, na čas a situáciu (zabezpečovanie iných služobných povinností v súvislosti s voľbou prezidenta), za ktorej došlo k porušeniu služobnej povinnosti, na preukázanú mieru zavinenia, na spôsob a intenzitu porušenia konkrétnych povinností, na dôsledky... Zákon tu síce ponechal širokú možnosť uváženia v prípade rozhodnutia o prepustení z pomeru príslušníka policajného zboru pre porušenie prísahy alebo zvlášť hrubé porušenie služobnej povinnosti, avšak táto úvaha musí zodpovedať zisteným skutkovým okolnostiam a musí mať oporu vo vykonanom dokazovaní a ako správne uviedol žalobca, musí byť logickým vyústením riadneho hodnotenia skutkových zistení.

68. Z administratívneho spisu vyplýva, že:

- vlastným vypočutím Ing. U. a Mgr. N. v rámci administratívneho konania (t.j. nie použitím ich výpovedí z trestného konania) bolo preukázané že tieto osoby opakovane predali žalobcovi farebné kovy, a to na čerpacích staniciach ÖMV T.

- žalobca nechcel vedieť ich mená, ale oslovoval ich slovom „chalani“

- žalobca im za dodaný farebný kov platil v hotovosti (pozn. kasačného súdu: zrejme sa tak dialo bez toho, aby mu bol vydaný doklad o kúpe tohto tovaru (čo nepochybne vyplýva z toho, že obaja svedkovia Ing. U. a Mgr. N. sa priznali, že predmetné kovové tyče kradli)

- tovar bol predávaný ďalej pod menami tretích osôb, pričom žalobca v minulosti (v lete 2014) požiadal svojho kolegu o obstaranie fotografií občianskych preukazov osôb, ktoré by zaistil a pod. (výpoveď svedka S. Š.P.), ktorý však tejto žiadosti žalobcu nakoniec nevyhovel

- osoby, pod menami ktorých sa kovové tyče ďalej predávali, o tomto predaji nevedeli, resp. na ňom neparticipovali

- z ilustračnej fotodokumentácie od poškodenej spoločnosti vyplýva, že tyče, ktoré Ing. U. a Mgr. N. kradli z poškodenej spoločnosti, boli takého balenia, resp. vyhotovenia, že to predmetné tyče robili nezameniteľnými s kovovými tyčami iných subjektov (pozn.: nejedná sa o fotodokumentáciu tyčí, ktoré kupoval priamo žalobca, ale o fotodokumentáciu identického druhu tovaru)

Všetky tieto dôkazy sú pritom dôkazmi, ktoré boli obstarané v administratívnom konaní, nezávisle od dokazovania v trestnom konaní, ktoré bolo vedené proti žalobcovi, čo nakoniec potvrdil aj kasačný súd v rozsudku sp.zn. 4Stk/10/2022.

69. Podľa ustanovenia § 469 SSP je krajský súd viazaný právnym názorom kasačného súdu, ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, v tomto prípade rozsudku tunajšieho súdu č.k. 5S/171/2015-113 zo dňa 05.06.2018, a preto správny súd v ďalšej časti poukazuje na právny názor kasačného súdu vyslovený v zrušujúcom rozsudku sp.zn. 4Stk/10/2022 zo dňa 24.05.2022.

70. Ustanovenie § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. od orgánov verejnej správy vyžaduje, aby tieto primárne preukázali, že príslušník Policajného zboru porušil služobnú prísahu alebo služobnú disciplínu zvlášť hrubým spôsobom, čo je podstatne nižší dôkazný štandard ako je preukázanie vedomosti žalobcu o tom, že tovar, ktorý kupuje, je kradnutý. V konečnom dôsledku je nižší dôkazný štandard vyvolaný tým, že v predmetných konaniach (trestné konanie vs. konanie o prepustení zo služobného pomeru) existujú rozdielne objekty dokazovania. Kým v trestnom konaní sa preukazuje spáchanie trestného činu podľa dôkazných štandardov vyžadovaných predpismi trestného práva, v prípade postupu podľa § 192 ods. 1 písm. e/zákona č. 73/1998 Z.z. je predmetom dokazovania nie spáchanie trestného činu, ale porušenie služobnej disciplíny, resp. služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom. Diferenciáciu v uvedenom zmysle odôvodňuje aj to, že podľa zákona č. 73/1998 Z.z. je spáchanie úmyselného trestného činu úplne nezávislým dôvodom pre prepustenie príslušníka PZ zo štátnej služby, a to podľa § 192 ods. 1 písm. f/ zákona [„(1) Policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak f/ bol právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin alebo pre trestný čin na nepodmienečný trest

odňatia slobody“]. Zjednodušene povedané, oslobodenie príslušníka PZ spod obžaloby neznamená, že konanie, ktoré bolo predmetom jeho stíhania, nemôže - za splnenia podmienky, že je riadne preukázané - byť dôvodom pre jeho prepustenie zo služobného pomeru.

71. Kasačný súd poukázal v tejto súvislosti aj na rozsudok Okresného súdu Trenčín (sp.zn. 4T/4/2016), ktorý je súčasťou súdneho spisu. Skutková veta uvedená v oslobodzujúcom rozsudku Okresného súdu Trenčín (sp.zn. 4T/4/2016) pritom znie nasledovne: „obvinený Z. Y. dňa 23.05.2014 v čase o 06.00 hod. na čerpacej stanici ÖMV T. na diaľnici D1 v smere na Ž. odkúpil za účelom ďalšieho odpredaja a dosiahnutia zisku od obvineného Ing. Q. U. a od obvineného Mgr. M. N. tyčový cín s označením 815L1100000-G bez obsahu olova a s obsahom striebra 4% o váhe 188,5 kg a tyčový cín s označením UHV031 s obsahom olova a striebra 0% o váhe 156,60 kg spolu v hodnote XX.XXX,XX Eur, za ktorý na mieste zaplatil X.XXX,- Eur a následne 24.06.2014 v čase o 06.00 hod. na čerpacej stanici ÖMV T. na diaľnici D1 v smere na Ž. odkúpil od týchto istých osôb tyčový cín s označením 815L 1100000-G bez obsahu olova a s obsahom striebra 4% o váhe 109,5 kg, tyčový cín s označením UHV031s obsahom olova a striebra 0% o váhe 56,60 kg spolu v hodnote X.XXX,XX Eur a 113,1 kg medi v hodnote XXX,- Eur, za ktorý tovar spolu zaplatil X.XXX,- Eur a napokon dňa 21.07.2014 v čase o 06.00 hod. na čerpacej stanici ÖMV T. na diaľnici D1 v smere na Ž. prevzal od tých istých osôb odcudzený tyčový cín s označením 815L 1100000-G bez obsahu olova a s obsahom striebra 4% o váhe 110 kg, odcudzený tyčový cín s označením UHV031 s obsahom olova a striebra 0% o váhe 105,20 kg spolu v hodnote X.XXX,XX Eur, za ktorý tovar zaplatil X.XXX Eur, takto na seba previedol uvedené kovy v hodnote XX.XXX,XX Eur napriek tomu, že bol uzročený o samotnom pôvode prevedeného tovaru ako veci, ktorá bola odcudzená obvinenými Ing. Q. U. a Mgr. M. N.“ (č. I. 105 súdneho spisu).

72. V tom istom rozsudku (str. 5 rozsudku, č. I. 107 súdneho spisu) sa pritom uvádza, že „bolo nepochybne dokázané, že predmetný tovar obžalovaný Z. Y. opakovane tak, ako sa to uvádza v žalovanom skutku v inkriminovanom čase a na inkriminovaných miestach prevzal od t.č. odsúdených Ing. Q. U. a Mgr. M. N., ktorí tento obaja predtým spoločným konaním odcudzili v poškodenej obchodnej spoločnosti, kde aj pracovali, čo ani sám obžalovaný v rámci uplatňovania svojich procesných oprávnení už nespochybňoval na ostatnom hlavnom pojednávaní, resp. to potvrdil, na druhej strane však súčasne nebolo nezvratne, bez akýchkoľvek rozumových pochybností preukázané tvrdenie v žalovanom skutku, že obžalovaný Z. Y. tak urobil aj napriek tomu, že mal mať vedomosť o nelegálnom pôvode tohto tovaru.“

73. Okresný súd Trenčín zároveň v odôvodnení predmetného trestného rozsudku uvádza, že dôkazom toho, že žalobca mal vedomosť o pôvode tovaru nie je ani to, že následný predaj sa žalobca snažil realizovať tak, aby nebol v každom prípade stotožnený, keďže tento postup mohol zvoliť aj z dôvodu „že by takáto jeho obchodná aktivita mohla byť v rozpore s obmedzeniami zdrojov svojich príjmov policajta v zmysle platného Zákona o Policajnom zbore.“ (str. 5 rozsudku, č. I. 107 súdneho spisu), t.j. javí sa, že nie je sporné ani to, že tento tovar žalobca predával pod menom tretích osôb.

74. Podľa názoru kasačného súdu z doterajšieho dokazovania - či už v rámci administratívneho konania o prepustení žalobcu zo služobného pomeru alebo z trestného konania v predmetnej veci - preto nie je sporné, že nákupy kovových tyčí žalobca uskutočňoval tak, ako je to uvedené vyššie (čo vyplýva nielen z dokazovania v administratívnom konaní, ale aj v trestnom konaní). Sporným je výklad a relevancia týchto skutkových okolností pre účely administratívneho konania o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru.

75. Kasačný súd ďalej konštatoval, že z administratívneho spisu vyplýva, že kovové tyče žalobca kupoval od neznámych osôb (resp. od osôb, ktorých mená ani nechcel vedieť), že tak robil aspoň 3x, že tak robil na čerpacej stanici ÖMV T., ako aj to, že tento tovar následne predával pod menami iných osôb (ktoré sa pokúšal - neúspešne - v rozpore so zákonom - získať aj od kolegu - S. Š.).

76. Na základe preskúmania administratívneho spisu žalovaného správny súd konštatuje, že orgán verejnej správy v čase rozhodovania vychádzal z dôkazov, ktoré zabezpečil zákonným spôsobom a vlastnou činnosťou a tieto potvrdzovali spáchanie protiprávneho konania žalobcom. V zmysle § 238 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z.z. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými je možno zistiť skutočný stav veci, a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Správny orgán všetky vykonané dôkazy, ktoré boli vymenované aj v napađenom rozkaze následne v zmysle ust. § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. zhodnotil podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej

súvislosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo neprospech žalobcu (za súčasného zhodnotenia okolností podľa § 233 ods. 2 zák. č. 73/1998 Z.z.), pričom po ich vyhodnotení bolo správne konštatované protiprávne konanie žalobcu, ktoré bolo nezlučiteľné s postavením príslušníka Policajného zboru.

77. Z obsahu služobnej prísahy (§ 17 ods. 1 zákona) vyplýva, že policajť má byť čestný, statočný a disciplinovaný, ktorý svoje sily a schopnosti vynakladá na to, aby chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj s nasadením vlastného života, bude sa riadiť ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi.

78. K základným povinnostiam policajta podľa § 48 ods. 3 zákona patrí okrem iného aj povinnosť (a) plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený; (f) zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami, najmä nezneužívať informácie získané v súvislosti s výkonom služby na vlastný prospech alebo na prospech iného; (g) v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť PZ alebo ohroziť dôveru v tento zbor a (h) dodržiavať služobnú disciplínu.

79. V okolnostiach prípadu žalovaný orgán verejnej správy hodnotil konanie žalobcu ako zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy, ktoré aj podľa názoru súdu, bez ohľadu na to, či v trestnom konaní bolo kvalifikované ako trestný čin alebo nie, je v absolútnom rozpore s obsahom služobnej prísahy policajta.

80. Podľa názoru súdu žalovaný postupoval v zmysle platnej právnej úpravy, nebral do úvahy údaje z pohľadu trestného práva, ale v rámci konania o prepustení boli zabezpečené dôkazy, ktoré v konkrétnom čase preukázali skutočnosť, že žalobca svojim konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť a súčasne jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka PZ by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Podľa názoru súdu sú námietky žalobcu ohľadom nedostatočného zistenia skutkového stavu žalovaným irelevantné, keď aj sám vo svojich vyjadreniach a v žalobe nepopiera, že došlo ku konaniu, ktoré žalovaný vyhodnotil ako porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom. Bránil sa len tým, že nemal vedomosť o tom, že tovar, ktorý od neznámych ľudí kúpil je kradnutý. Nepoprel a ani žiadnym spôsobom nevyvrátil tvrdenie žalovaného, že odkúpený tovar - farebný kov odpredal do spoločnosti Medeko Cast, s r.o. pod menami osôb, ktoré neboli pri predaji prítomné a ani o ňom nevedeli (výpoveď týchto osôb je založená v administratívnom spise) a tiež, že požiadal svojho kolegu, aby mu prefotil nejaké občianske preukazy, aspoň 2 alebo 3, o čom svedčí výpoveď policajta S. Š. zo dňa 16.01.2015 (jeho výpovedi tiež súčasťou administratívneho spisu). Žalobca na svoju obhajobu za tým účelom neprodukoval a ani nenavrhol vykonať žiaden dôkaz. Správny súd tiež konštatuje, že skutok, tak ako je popísaný v personálnom rozkaze, a ktorý zakladá dôvod na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e/ zák. č. 73/1998 Z.z. vyplýva zo zistení orgánu verejnej správy, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu a tiež aj s rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/4/2016, na ktoré skutočnosti poukazuje aj kasačný súd v zrušujúcom rozsudku 4Stk/10/2022 zo dňa 24.05.2022. Žalovaný vychádzal zo skutočností ním zistených vo vzťahu k riešeniu personálnej otázky, za stavu ktorého preskúmané skutočnosti nemusia byť trestným činom. Vo vzťahu k uvedenému súd neuznal dôvodnú ani námietku žalobcu, že rozhodnutie o jeho prepustení zo služobného pomeru je založené na výstupoch z použitia informačno - technických prostriedkov, ku ktorým sa žalobca nemal možnosť vyjadriť počas konania, pretože nie sú obsahom administratívneho spisu. Súčasťou administratívneho spisu je hlásenie OISZ ÚIS SKIS MV SR CVS: SKIS-408/O1SZ-V-2014 zo dňa 22.12.2014, vyznenie od vyšetrovateľa zo dňa 15.01.2015, zápisnica o výsluchu žalobcu s jeho vyjadreniami; zápisnice o výsluchu osôb na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci Ing. Q. U., Mgr. M. N., N. A., A. C., ppráp. S. Š., E. Y., A. O., Z. U., Q. B., A.Á. S., L. N. a Z. E.; fotodokumentácia cínu; fotokópia plánu služieb OO PZ Stupava; záznam o odmenách a trestoch žalobcu; zhodnotenie jeho služobnej činnosti; stanovisko výboru ZO OZP č. 8/54 Malacky č. p.: OZ-3/BA-5/2015. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný pri rozhodovaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru nevychádzal z nezákonných a neprípustných dôkazov, výstup z použitia informačno-technických prostriedkov na ktoré žalobca poukazuje, nie sú obsahom administratívneho spisu a žalovaný pri rozhodovaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru z nich ani nevychádzal, nakoľko skutkový stav veci bol riadne a dostatočne zistený jeho vlastným vykonaným dokazovaním.

81. Podľa názoru súdu spoločenskú nebezpečnosť konania žalobcu zvyšuje skutočnosť, že nekonal v súlade s požiadavkami zákona, že policajt má byť disciplinovaný, čestný, statočný, aby svoje sily a schopnosti vynaložil na ochranu práv občanov, ich bezpečnosti a verejného poriadku. Zároveň žalobca ako policajt zvlášť hrubým spôsobom porušil aj základné povinnosti príslušníka Policajného zboru uvedené v ust. § 48 ods. 3 písm. g/ a h/ zák. č. 73/1998 Z.z., nakoľko v čase mimo štátnej služby sa nezdržal konania, ktoré mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor, pretože ako príslušník Policajného zboru previedol na seba tovar-veci bez toho, aby sa zaujímal o to, kto mu túto vec predáva a rovnako aj o pôvod kupovanej nadobúdanej veci a žalobca následne tieto veci predával ďalej pod menom tretích osôb, ktoré o tom vôbec nevedeli a nevedeli ani o predávanom tovare. Ako policajt mohol vedieť, že s účastníkmi tejto obchodnej transakcie sa mohol v budúcnosti stretnúť aj pri výkone svojich služobných povinností v Policajnom zbore, a týmto spôsobom žalobca narušil vážnosť Policajného zboru a dôveru v tento zbor.

82. Je nezlučiteľné s dôležitými záujmami štátnej služby, aby v služobnom pomere príslušníka Policajného zboru zotrval policajt, ktorý sa nezdržal protiprávneho konania a sám vedome konal v rozpore so zákonom. Aj podľa názoru súdu každý príslušník Policajného zboru má väčšiu zodpovednosť za svoje konanie a svojim povolaním a profesiou má byť vzorom, pretože je akousi „predĺženou rukou štátu“ a má dôsledne dodržiavať právne predpisy a plniť svoje povinnosti. K uvedenému pozri napr. aj rozsudok NS SR sp.zn. 2Sžo/73/2014. Preto ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, predovšetkým záujmu na svedomitom plnení základných povinností a dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi Policajného zboru. Na základe uvedeného má správny súd za to, že v danom prípade boli kumulatívne splnené dve zákonné podmienky, a to porušenie služobnej prísahy žalobcom ako príslušníkom Policajného zboru zvlášť hrubým spôsobom a porušenie služobnej povinnosti. Preto jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, nakoľko príslušník Policajného zboru sa pri vzniku služobného pomeru zaväzuje, že bude čestný, statočný a disciplinovaný, svoje sily a schopnosti vynaloží na to, aby chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj s nasadením vlastného života a bude sa riadiť ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi.

83. Správny súd sa stotožnil s tvrdením žalovaného, že vlastnosti (čestnosť, statočnosť, disciplína a pripravenosť vynaložiť svoje sily na ochranu práv a majetku občanov) sú základnými predpokladmi k výkonu služby v Policajnom zbore. Každý príslušník Policajného zboru, ktorý tieto vlastností nemá a prejavuje sa v rozpore s nimi, hrubo poškodzuje dôveryhodnosť Policajného zboru. Konanie, ktorého sa žalobca dopustil, je v príkrom rozpore s obsahom služobnej prísahy a nezodpovedá ani vyššie uvedeným služobným povinnostiam policajta.

84. Správny súd taktiež poukazuje skutočnosť, že posúdenie otázky závažnosti porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti, ako aj otázky, či v nadväznosti na toto porušenie by bolo ponechanie dotknutého policajta v služobnom pomere na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, je predmetom správneho uváženia žalovaného, pričom správneho súdu neprislúcha, aby vlastnou úvahou nahrádzal diskrečné oprávnenie orgánu verejnej správy. Na strane druhej, ako vyplýva z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Sžo/175/2015, odôvodnenie rozhodnutia o prepustení policajta zo služobného pomeru musí smerovať ku konkrétnym okolnostiam zisteným v jednotlivom prípade. Teda nemôže sa jednať o akési paušalizované konanie, že služobná povinnosť bola porušená zvlášť hrubým spôsobom a že ponechanie policajta v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

85. Správny súd vo vzťahu k uvedenému konštatuje, že žiadané kvality rozhodnutia, a to dôvody na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru v ňom uvedené, sú zrozumiteľné, dostatočne logické a konkretizované vo vzťahu k zistenému konaniu žalobcu. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia skonštatoval, že zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy spočíva v tom, že žalobca nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom Policajného zboru, keď v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech opakovane vykupoval tyčový cín a meď od osôb, ktoré ich predtým odcudzili na svojom pracovisku a tieto následne so ziskom predával pod menami osôb, ktorých osobne údaje zistil nelegálnou lustráciou v Informačnom systéme MV SR alebo iným nezisteným spôsobom, a ktoré predaj podľa ich výpovedi nerealizovali ani sa pri ňom nezúčastnili. Žalobca pritom vzhľadom na stav tyčového cínu, jeho pôvodné balenie z výroby, označenie výrobným číslom, puncou a čiarovým kódom ako aj vzhľadom na situáciu a okolnosti odkúpenia ako skúsený príslušník Policajného zboru s dlhoročnou praxou mal

a mohol vedieť, že tieto kovy pochádzajú z protiprávnej činnosti spáchanej inou osobou. O takej jeho vedomosti svedčí aj skutočnosť, že tieto kovy predával pod inými menami a snažil sa tak utajiť svoju totožnosť. Osobné údaje osôb, ktoré chcel uviesť ako predajcov ním odkúpeného činu sa pokúsil získať aj od kolegu, ktorého požiadal o prefotenie preukazov totožnosti osôb, ktoré by tento náhodou predviedol alebo zaistil. Svoje sily a schopnosti teda nevyvaloval na ochranu osobných údajov a majetku iných, ale sám do nich zvlášť hrubým spôsobom zasiahol. Nedodrжал ani služobnú disciplínu, keď sa nezdržal konania, ktoré mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor, čím porušil aj základné povinnosti policajta uvedené v § 48 ods. 3 písm. f/, g/ a h/ zákona, čím žalovaný poukázal na závažnosť zisteného konania. Rozhodnutie žalovaného podľa názoru súdu tak nevykazuje znaky svojvôle a dostatočne odôvodnené na základe jeho vlastných myšlienkových postupov a hodnotení.

86. Nemožno tak súhlasiť s tvrdením žalobcu, že orgán verejnej správy vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ rozhodol nezákonne. Žalobca nepredložil žiaden hodnoverný a presvedčivý dôkaz, ktorým by spochybnil objektívne zistený skutočný stav veci a vyvrátil dôvody jeho prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ. Naopak získané dôkazy žalovaným jednoznačne potvrdzujú žalobcove protiprávne konanie. Správny súd dospel k záveru, že orgán verejnej správy zistil skutkový stav dostatočne a úplne a dôkazy boli získané zákonným spôsobom, sú relevantné a boli vyhodnotené objektívne a tvoria ucelený a hodnoverný celok preukazujúci, že žalobca sa dopustil protiprávneho konania tak, ako to bolo v konaní zistené, pričom všetky tieto dôkazy boli hodnotené jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach. Ak teda žalobca nesúhlasí s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, neznamená to, že sa konania v ňom uvedeného nedopustil. Správny súd dospel k záveru, že skutočnosti, ktoré zakladali zákonný dôvod orgánu verejnej správy na prepustenie žalobcu ako príslušníka policajného zboru zo služobného pomeru boli v konaní jednoznačne preukázané dôkazmi obsiahnutými v administratívnom spise a konanie o jeho prepustení zo služobného pomeru príslušníka PZ bolo striktné vykonané na základe zákona č. 73/1998 Z.z. a v jeho medziach. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, je v danom prípade podľa názoru správneho súdu odôvodnený záver, že orgán verejnej správy po dostatočnom zhodnotení dôkazov a na základe dôkladného posúdenia veci v súlade s právnymi predpismi, dospel k záveru, že konanie žalobcu dosiahlo intenzitu zvlášť hrubého porušenia služobnej prísahy a služobnej povinnosti s tým, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Správny súd preto považuje túto námietku žalobcu za nedôvodnú.

87. Vychádzajúc z predloženej písomnej dokumentácie žalovaného, po preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby vyplynulo súdu, že správny orgán vec správne právne posúdil, rozsiahlym dokazovaním dostatočne a riadne zistil skutkový stav a zistil, že žalobca porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, a preto bol v zmysle ust. § 192 ods. 1 písm. e/ citovaného zákona prepustený zo služobného pomeru. Samotná skutočnosť, že žalobca sa s právnym názorom žalovaného nestotožnil, napáda v okolnostiach prípadu vecnú nesprávnosť, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti i tohto názoru. O svojvôli pri výklade a aplikácii zákonného predpisu žalovaným by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam.

88. Správny súd poukazuje na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach už opakovane vyslovil názor, že každé odôvodnenie rozhodnutia orgánu verejnej správy musí obsahovať logickú, právnu a presvedčivú argumentáciu, a to v dostatočnom rozsahu, tzn. že priemerný adresát musí mať možnosť z predloženého odôvodnenia pochopiť správnosť právnych noriem aplikovaných na skutkový stav a právne závery nevybočujúce z logiky aplikácie práva a vedúce k záveru obsiahnutom vo výrokovej časti. (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžo/3/2012).

89. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (III. ÚS 209/04, IV. ÚS 115/03, II. ÚS 9/2013).

90. Európsky súd pre ľudské práva v rámci svojej judikatúry vyslovil, že právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť

rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad (napr. Georgidias v. Grécko z 29.05.1997, Recueil III/1997).

91. Záverom správny súd uvádza, že žalobca v podaní doručenom súdu dňa 05.09.2022 žiadal, aby súd pripojil spis Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/4/2016. Správny súd uvádza, že navrhnuté dokazovanie nevykonal, nakoľko nie je súdom skutkovým, ale súdom vykonávajúcim prieskum súdnych rozhodnutí z hľadiska hmotného a procesného práva s tým, že úlohou súdov v správnom súdnictve je súdny prieskum rozhodnutí orgánov verejnej moci podľa zákonom stanoveného postupu a nie vyhľadávanie dôkazov, ktoré mal účastník alebo orgán verejnej správy vykonať (uplatniť) v administratívnom konaní.

92. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v spojení s prvostupňovým rozhodnutím správny súd dospel k záveru, že orgány verejnej správy vykonali potrebné dôkazy pre ustálenie skutkového stavu v danej veci a vysporiadali sa so spornými skutkovými okolnosťami a teda v konaní bol riadne zistený skutkový stav veci, ktorý preukazoval, že žalobca svojim konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu a služobné povinnosti a jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka PZ by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, a teda vznikol zákonný dôvod na jeho prepustenie zo služobného pomeru príslušníka PZ.

93. Správny súd vzhľadom na uvedené dospel k právnomu záveru totožnému so záverom správnych orgánov a konštatoval, že námietky žalobcu uvedené v žalobe neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia. Postup žalovaného, ako aj preskúmané rozhodnutie bolo v súlade so zákonom, a preto súd žalobu podľa § 190 SSP zamietol.

94. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP a v konaní neúspešnému žalobcovi súd právo na náhradu trov konania nepriznal, keď základným predpokladom priznania náhrady trov konania je vecný úspech v konaní. Žalovaný bol síce v konaní úspešný, no žiadne trovy konania mu nevznikli, preto mu ich súd podľa ustanovenia § 168 SSP nepriznal.

95. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ust. § 168 SSP, avšak vo veci úspešnému žalovanému žiadne trovy konania nevznikli a ani si ich neuplatnil, a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal. Žalobcovi súd právo na náhradu trov konania (vrátane trov kasačného konania) nepriznal, keďže žalobca vo veci nemal úspech.

96. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave (§ 443 ods. 1 SSP). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/; c/ je žalovaným Centrum právnej pomoci.